

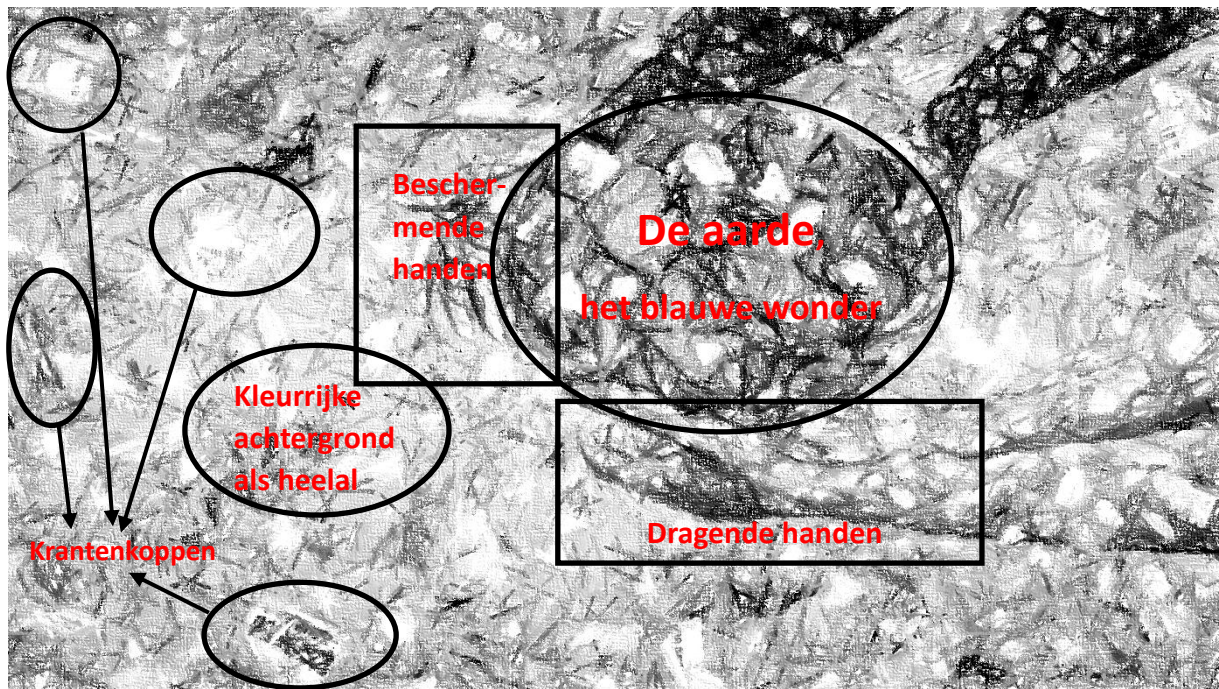
2023 Emeka Udemba (Nigeria), Wat is heilig voor ons?

De kleurrijke hongerdoek van de kunstenaar Emeka Udemba vertelt over de schoonheid van de aarde, het 'blauwe wonder', maar ook van zijn verwoesting. Klimaatverandering, oorlogen, pandemieën - de grote crises van onze tijd nemen toe en overlappen elkaar. Dit stelt ons voor bijzondere uitdagingen, maar uiteindelijk blijft klimaatverandering over als de fundamentele vraag over ons voortbestaan. Dat raakt elk mens, elk dier en elke plant. Het smelt, het brandt, het overstroomt en slibt dicht, mensen sterven door water en hitte.

Een verscheurde wereld: Dit scenario verschijnt midden in de hongerdoek *Wat is heilig voor ons?*, een collage van veel lagen uitgescheurde krantenknipsels. Nieuws, informatie, feiten en vervalsingen - laag voor laag scheurt en lijmt de kunstenaar deze fragmenten en componeert daaruit iets nieuws.

Van een afstand schittert de aarde op de hongerdoek als een juweel in turkoois groen en blauw. In de warmrode omgeving strekken vier armen zich uit: door hun gestalte en kleur zijn het de armen van twee mensen van een ander geslacht en etnische afkomst. Hun handen raken samen liefdevol de wereldbol, maar geven haar ook speelruimte. Een verscheurde, gewonde en breekbare wereld. Wordt ze nog steeds vastgehouden of is ze vrij gemaakt? Is ze in beweging? Zal ze kantelen, zoals ons klimaat aan het kantelen is?

Tussen de knipsels zijn oude krantenfragmenten opgenomen die spreken van bemoediging: *nieuw begin, vrouwelijke heldinnenkennis of waar mensen zich op hun gemak voelen, waarmee we het leven beginnen en kleur bekennen*. Emeka Udemba plakt ze als kleurrijke, geruststellende pleisters op de wonden van de Schepping. We hebben mensen nodig die verandering willen. Mensen die verantwoordelijkheid nemen omdat we de eerste generatie zijn die de volledige omvang van de crisis begrijpt, maar ook de laatste generatie zijn die in staat zal zijn om deze te stoppen. Daarom is de hongerdoek een oproep tot persoonlijke betrokkenheid, een uitnodiging om deel te nemen aan nieuwe *scheppingsverhalen*. Zolang er zulke initiatieven en moedige bewegingen zijn, zal het verlangen naar een nieuw, rechtvaardig gezicht van de aarde blijven leven. Het ligt in onze handen!

Emeka Udemba (*1968) kreeg zijn opleiding aan de universiteit van Lagos. Udemba maakt eigentijdse Afrikaanse kunst via schilderen, maar ook via fotografie, video en performance.

Na een succesvolle solotentoonstelling aan het gerenommeerde Goethe-instituut in Lagos, verhuisde hij naar Freiburg im Breisgau. Van daaruit exposeert hij in Europa, Afrika en Latijns-Amerika.

Tijdens de Dakar Biennale, Senegal in 2002 won hij de prestigieuze French Ambassador's Prize.

Zie ook: <https://www.emeka-udemba.com/>

Detailinformatie

De kleurrijke ondergrond doet denken aan het heelal, met spiraalnevels en oneindig veel sterren. De onderlagen van de hongerdoek zijn opgebouwd uit krantenartikelen. Diverse krantenkoppen zijn te lezen.

Linksonder: *Das kostet die Welt* is afgeleid van het gezegde *Was kostet die Welt?*, dat aanduidt dat rijke mensen alles kunnen kopen, zelfs de wereld, wanneer ze maar de prijs ervan weten. Het wordt gebruikt wanneer iemand zijn geld verspilt om dure dingen te kopen.

Mich interessiert der Mensch: mijn interesse gaat uit naar de mens.

Linksboven: *Darfs' noch etwas mehr sein?*: Mag het nog een beetje meer zijn?

Diverse krantenkoppen laten het woord *Anfang* zien: begin. We kunnen nog opnieuw beginnen, nog is het niet te laat om duurzaamheid en solidariteit na te streven. Maar veel tijd hebben we niet meer.

De verticale verfstreken doen denken aan hevige regenval. Door de klimaatverandering worden tijden van droogte afgewisseld met periodes van heftige neerslag, die meer verwoest dan ons lief is.

De aarde als een kostbaar blauw wonder, als een door God gegeven Schepping: 'En God zag dat alles goed was'.

Maar ook de aarde als een kwetsbaar iets. Bedreigd door klimaatverandering, vervuiling door plastic en chemische stoffen, aantasting door oorlogen.

Farbe bekennen. We moeten kleur bekennen, ons inzetten voor mens en milieu en daarbij eigenbelang vergeten. Zo kunnen we de wereld leefbaar houden voor alle mensen en voor alle andere schepselen.

Wat is voor ons heilig? Wat raken we niet aan? Wat is het leven ons waard?

Dragende en beschermende handen.

We moeten de aarde op handen dragen en haar beschermen tegen alle bedreigingen.

Nog is het niet te laat!

